

Proslov, který přednesl o valné hromadě spolkové, odbývané 9. února 1890, Jan Dušek, jednatel:

Ctěné shromáždění!

Sbor náš hasičský se sestoupil se a v život uveden byl v roce 1880 asi v měsíci červenci. Slavý tudíž letošním roce desítileté trvání a působení svého, avšak ohledně se zpět, netěšil se sbor tehdejší takovou sýlou a mohutností jako právě dnes. Dnes čítá sbor náš 2 zakládající pány členy – 2 čestný – 26 činných – a 45 ochranných, dohromady 77 členů. Kdežto v roce osumdesátém, na začátku, pouze 24 členů čítal – 23 činný a jeden zakládající.

Jak již praveno, sbor se utvořil, avšak neměl ničehož, žádných potřeb hasičských, jenž každý sbor zapotřebý mít musí, mály vydatně a zdatně působyti. A obec neměla též, aby jako jiné zámožné obce mohla sboru věci potřebných dáti. A tu v této nesnázi a tísní vyskytl se rádce. Tou dobou doktor pan Jan Moser, zároveň prozatimní předseda a Velitel sborový, vyznaje se velmy dobře v oboru hasičství, nabídl se sboru, veškeré hasičské náčiní, a výzbroj, obstarati, což se i stalo; a objednal pro sbor náš stříkací stroj – savice, a hadice. Dále přilby, sekerky, pasí lezecké, zkrátka obstaral výzbroj pro 30 mužů, nechaje ještě mnohé jiné práce u schopných dam a řemeslníků zaříditi, a tak nově utvořený sbor, sám osobně cviče, postaral se též o řádné stanovy a zaslal tytéž k Velelavnému místodržitelství do Prahy ku potvrzení, což se i dne 29. listopadu splnilo, a tu stál sbor jsa opatřen vším potřebným, že nebylo hned rovného jemu.

Tím však zařízením a obstaráním vzešel a vzrostl ohromný dluh a bylo potřeby odkud by vzal na zapravení téhož. Avšak náš pan předseda nedal se másti, přikročil a vybýral příspěvky – každý činný člen složil po 1 zl. 50 a seřídil sobě stejnokroj do služby a k požáru ze svého – mimo to zakládající členové měly dáti jednu provzdy po 10 zl., později přizpívající členové po 20 zl., roční dávky mýmo to žádostmy a prozbamy u zámožnějších občanů, kteří milodary přispěly požádány vůkolní obce o příspěvky – pořádaný ples, provozování divadelních představení – a jiné jen kvůli uhrazení dluhu, avšak předce to ještě nevzpomohlo, věřitelové později nechtíce dále čekati počaly donucovati a nepřestávaly – způsobily sboru nemalé nesnáze, a sbor takto skrácen a ohrožen počal kloniti se kúpadku. Tu však našly se opět lidumilové, zejména byly to Páni náš velezasloužilý Pan Předseda Brož – dále Pan Velitel Václav Chochole a Jan Jindrák, tou dobou jednatel sboru a slavné obecní zastupitelstvo všemožně o to pečující aby sbor náš i nadále zachovaly.

Podářilo se to s jistotou a dnes náš sbor jsa sesýlen může jistěji hleděti budoucnosti vstříc a slavyti své desítileté trvání a působení. Než mýlyl by se každý, kdyby považoval, že sbor zavynil, naopak pouze peněžní nesnáze byly toho příčinou. Sbor náš činil se vždy v každém případě konal povinnosti jemu uložené svědomitě, jak o něm další svědčí. Náš sbor jsa řádnými a probudilými vůdci řízen kráčel přes všecky nepřijemnosti mužně vpřed. Pojistil se každý činný bratr pro případ onemocnění, poranění, okolo roku 1855 u Ústřední zemské jednoty hasičské a vkládá roční příspěvek 5x, zato však v pádu onemocnění obdrží odměny podpory a sice dočasná podpora denní 1 zl. 50 kr., trvalá podpora A: pro hasiče invalidu 30 zl. měsíčně, B: poloinvalidu 15 zl. měsíčně, C: pro vdovu 15 zl. měsíčně a D: pro syrotka 6 zl. měsíčně, takže i pro případ ten je částečně krytý.

Požárů zúčastnil se sbor 9krát, a sic v sousední Jistebnici třikrát – Rohozově – Pohoří – Hronově Vesci – Nadějkově – Hubově – a Šichové Vesci. Mimo to byl výcekráte volán poplašnou trubkou avšak kvůly vzdálenosti a nejistotě sešlo ztoho. Při požárech však, kterých se zúčastnil, zajisté činil i divy, pracoval nadpřirozeně, s takovou obětavostí a láskou k blýžnímu, ba i života nasazením. Doznal skutečně cenu a užitečnost sborů hasičských, jenž do sebe zaujímají, leckdes, utrževši nezavyněnou ránu, a popáleninu, nedbaje útrab a svýzele, které jemu překonávati bylo, vydávaje se takto všanc, pro bližního a majetek. Mimo to sbor náš zúčastnil se 3 župních sjezdů – v Táboře – v Sedlčanech – v Sedlci, na všech těchto bral podílu při poradách ozvelebení a zdokonalení se sborů hasičských, dále při veřejných cvičeních nabyl mnohých praktických výhod, dále zúčastnil se rozličných sousedních slavností – v Milevsku – Sedlci – Obděnicích – a Jistebnici. Pak běře sbor náš podílu při slavnostech domácích, jak církevních, tak i veřejných, pořádá plesy i zábavy – při nichž dovede vždy obecnstvo řádně a nenuceně baviti. Dále odebývá časopis „Věstník“, ve kterémžto nemalý prospěch sboru kyne. Konečně doprovodiv výce občanů

jemu milých ku věčnému odpočinku na hřbytov ba ještě jiných dobrých skutků prokázav vždy ochotně, nezištně, dobrovolně, nehledě i velkých obětí, jenž sebou nesly, jen aby doděla se cíle jemu vytknutého, a heslo jenž sobě obral za účel jeden zavšecky a všickní za jednoho platilo jemu pro vždy.

Co vše sbor náš za dobu desítiletého trvání a působení svého učinil není jistě všecko, neboť jsa nyní v lepším poměru, doufám, pevně, neboť jsem i jeho činným členem od začátku, učiní i nadále, ba ještě výce, a zajisté na vytknuté dráze setrvá a bratrskou láskou pečlivě se zasadí – že pečovati bude o další vývin a rozkvět sboru našeho – a k tomu cíly – aby se vyplnilo, volám Sboru dobrovolných hasičů Nadějkovským na Zdar!